

ÎNCHEIERE

20 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, împotriva deciziei din 15 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău,

adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Grîu Andrei împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la anularea actului administrativ, restabilirea în funcție și încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la serviciu,

c o n s t a t ă :

La data de 21 iulie 2015, Grîu Andrei s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției solicitând anularea ordinelor IGP al MAI nr. 461 ef. din 03.07.2015 și nr. 481 ef. din 08.07.2015, restabilirea în funcția de șef-adjunct al Inspectoratului de Poliție Rîșcani al IGP al MAI și încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la serviciu.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că a fost sancționat disciplinar cu concedierea din Poliție prin ordinul IGP al MAI nr.461 ef. din 03.07.2015, în temeiul art. 47 al. 1, lit. (k) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27.12.2012, pentru încălcarea prevederilor art. 18 al. 1, 26, al. 1, lit. a, 28, al. 1, lit. (g) din Legea nr. 320 din 27.12.2012, pct. 6, lit. a, j și pct. 13 din Codul de etică și deontologie al polițistului, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 481 din 10.05.2006, manifestată prin lipsa unui comportament demn și aplicarea forței fizice față de minor, încălcare gravă care a prejudiciat considerabil interesele publice, drepturile și interesele legitime ale cetățenilor, faptă ce denigrează imaginea și prestigiul Poliției.

Prin ordinul nr. 481ef. din 08.07.2015, actul sus indicat a fost completat cu pct. 1¹, stipulîndu-se că, sancțiunea disciplinară menționată la pct. 1 se va aplica colonelului de poliție Andrei Grîu de la data revenirii acestuia la serviciu.

Reclamantul a invocat că actul administrativ prin care a fost sancționat disciplinar, este ilegal, fiind emis contrar prevederilor legii, din următoarele considerente.

Sancțiunea disciplinară i-a fost aplicată în legătură cu incidentul care a avut loc la data de 06.06.2015, în timpul unui meci de fotbal, petrecut pe stadionul „Tinerete” din

or. Rîșcani, unde el a participat în componența echipei Inspectoratului de Poliție Rîșcani, și în timpul meciului l-a lovit pe Vadim Sergheev, jucător al echipei oponente.

Menționează reclamantul că în momentul procedurii acestui incident el nu se afla în exercițiul funcției deținute și de fapt, între acest incident și principiile conduitei profesionale nu există o legătură directă.

Susține recurentul că nu a cunoscut și nu a avut cum să cunoască că jucătorul echipei sat. Ușureia-Vadim Sergheev este minor, deoarece la vârsta de 17 ani acesta arăta ca o persoană matură, iar imediat după consumarea incidentului și eliminarea sa de pe teren, el și-a cerut scuze pentru comportamentul nesportiv de care a dat dovadă, însă nu este de acord că acest incident are legătură cu activitatea sa profesională.

Prin hotărîrea din 01 decembrie 2015 a Judecătoriei Centru mun. Chișinău, cererea de chemare în judecată a fost admisă integral: au fost anulate ordinele IGP al MAI nr. 461 ef. din 03.07.2015 și nr. 481 ef. din 08.07.2015; a fost restabilit reclamantul în funcția de șef-adjunct a Inspectoratului de poliție Rîșcani al IGP al MAI; s-a încasat de la IGP în beneficiul lui Grîu Andrei salariul pentru perioada absenței forțate de la serviciu în sumă de 32573 lei și s-a dispus executarea imediată a hotărîrii privind repunerea în funcție și încasarea unui salariu mediu lunar în sumă de 7238 lei.

Prin decizia din 15 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Inspectoratul general al Poliției și a fost menținută hotărîrea din 01 decembrie 2015 a Judecătoriei Centru mun. Chișinău.

La data de 03 iunie 2016, Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, a declarat recurs împotriva deciziei din 15 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului s-a invocat că au fost încălcate normele dreptului material, procedural și a fost interpretată în mod eronat legea.

De asemenea susține recurentul că instanțele inferioare nu au luat în considerare faptul că intimatul a avut calitatea de polițist, care în virtutea statului său presupune nu doar prevenirea și combaterea infracțiunilor și contravențiilor, ci și adoptarea unui comportament conform normelor etice acceptate și practicate în societate.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 15 martie 2016. Conform materialelor pricinii, decizia instanței de apel a fost expediată recurentului la data de 01 aprilie 2016, însă date despre recepționarea acesteia lipsesc. Recursul declarat la data de 03 iunie 2016 se consideră a fi declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Inspectoratul General al Poliției, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care

acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, împotriva deciziei din 15 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală